

[Finansministeren]

som senere kan bruges til eksport eller på anden måde afsættes.

Jeg skal ikke gå mere i dybden med disse ting, men har bare ønsket her at berøre et par af de helt konkrete eksempler, der kan være på privatisering og samarbejde mellem det offentlige og den private sektor. Det, vi taler om her, er jo ikke en engangsproces. I privatiseringsbegrebet ligger, at det er et led i de kommende års samfundsmæssige udvikling. Vi har fra regeringens side taget initiativet i et vist omfang ved at nedsætte et embedsmandsudvalg om privatisering. Jeg skal bare kort om det udvalgs arbejdsopgaver sige, at det i løbet af efteråret skal afslutte den opgave, der er skitseret i kommissoriet, og kommissoriet består først og fremmest i, at udvalget skal indsamle og fremlægge ideer til opgaver, som i dag udføres af det offentlige, men som også godt kunne varetages af den private sektor, og hvor der derfor var behov for at få en god konkurrence til den offentlige sektors produktion. Det ligger også i udvalgets kommissorium, at det skal ske for at fremme effektiviteten og for at indføre økonomiske driftsprincipper inden for den offentlige sektor. Endvidere var det tanken, at udvalget skulle kunne pege på områder, hvor man kan iværksætte forsøgsordninger, men udvalget skal ikke forhindre, at man helt uafhængigt af dets eksistens indleder privatiseringsbestræbelser rundt omkring, og det er heller ikke således, at bestræbelserne ophører, når udvalget afslutter sit arbejde.

Jeg kan om udvalgets arbejde endelig sige, at det ikke er bundet af nogen særlig bestemt arbejdsform, det skal ikke slutte med en stor, tyk betænkning, som vi derefter skal drøfte i salen, eller som skal danne grundlag for fremsættelse af lovforslag. Det er et ad hoc-udvalg; det skal arbejde meget praktisk. Det er i øvrigt heller ikke noget stort udvalg, og vi har ikke i udvalget indsat repræsentanter, som skulle varetage særlige interesser.

Til gengæld har udvalget fremkaldt meget stor interesse rundt omkring. Der er kommet mange bidrag fra mange forskellige slags organisationer og institutioner. Det synes jeg er udtryk for, at vi her har rørt ved noget, som har ligget latent i meget lang tid, og som der er en stor positiv forståelse for.

Det er klart, at mulighederne for privatisering i høj grad vil ligge i den kommunale sektor. Det er her, det offentlige udfører stør-

stedelen af sine servicemæssige opgaver. Det er her, en stor del af hele vores uddannelsesvæsen administreres, det er her, store dele af det sociale og sundhedsmæssige serviceapparat fungerer. Det er også her, en række kulturelle tilbud til befolkningen formuleres eller i hvert fald herfra, de understøttes, og derfor tror jeg, at det bliver en stor udfordring for kommunalbestyrelserne, når de i de kommende år skal til at trimme de kommunale budgetter og foretage de nødvendige omprioriteringer for at kunne styrke indsatsen på nye områder, til den tid at gøre brug af privatiseringssideerne.

Men det er klart, at der også i den statslige sektor er muligheder og behov, og i forbindelse med udvalgsarbejdet er der derfor iværksat en gennemgang i hvert enkelt ministerium for at undersøge, hvilke initiativer der er taget eller kan tages. Det er tanken, som jeg sagde, at udvalget skal afslutte sit arbejde med at give en beretning, og her vil vi bl.a. give en samlet oversigt over de initiativer, som er i gang inden for det statslige område.

Må jeg så til slut sige noget om et af de konkrete spørgsmål, som hr. Askjær Jørgensen rejste. Hvad angår de helt formelle forhold omkring Naturgas Syd forholder det sig efter det, der er oplyst over for mig, således, at Naturgas Syd i sig selv som bekendt er et kommunalt ejet selskab. Hvad der endvidere er oplyst over for mig, er, at det selskab ikke driver engros- eller detailhandel med det udstyr, som skal installeres hos naturgasforbrugere. Jeg går ud fra, at det, man tænker på, er det, der hedder Formidlingsselskabet af 1982, og det selskab, har jeg forstået, ejes ikke af Naturgas Syd, men af et selvstændigt selskab, oprettet af en privat fond, den fond, der hedder Energifonden af 1981. Det er altså et selskab, som formelt – sådan har jeg forstået det – helt er udskilt fra Naturgas Syd, og der er ikke noget økonomisk sammenfald. Af det selskabs vedtægter fremgår, at det har til opgave at lette forbrugernes overgang til naturgas – og det bør vi jo alle sammen være dem dybt taknemlige for, for det er der brug for i videst muligt omfang – og det skal dels ske ved at lette forbrugernes finansiering af overgangen, dels ved at træffe aftaler med producenter, leverandører og installatører af komponenter osv. om fremstilling, salg, distribution og installation af